

Axioma
vulgare de
non multi-
plicandis
Eutibus
entiumque
proinde
proprieta-
tibus licet
faveat, re-
jicitur ta-
men quia
incertum.

teretur. Jam vero quod toties tibi à Magistris inculcatum est velut axioma passim receptum opinor retines, *Non esse multiplicanda entia sine necessitate*, idque si vim ullam habeat, ad proprietates entium extendi debeat, pari quippe temeritate rem unam pluribus quam probare queas agendi, vel patiendi facultatibus impertiris ac si quippiam in maiorem, quam quæ argumentis appareat, rerum multitudinem partiariis. Utrobique enim pariter valet, frustra pluribus fieri, quod paucioribus peræque fieri possit; ita linguam ad loquendum juxta, ac gustandum, & cibum insuper trajiciendum, dentes ad pastum, & sermonem, tum ad respirationem simul & locutionem cernimus à naturâ arteriam asperam, quasi parsimoniam cujusdam studio fabrefactam, uberemque hujus generis Galenus de usu partium eleganter & peritè differens copiam subministrat. Tamen si quibus id muneris à Republicâ literariâ impositum est ut Aristotelis dicta tueantur, ii curare debeant, ne axima tanto Philosophorum consensu stabilitum, ab Aristotelis opinione dissentiat, qui naturam potius largam, quam avaram cogitat, quippe quæ frugalitatis nostræ legibus, è rerum, & temporis penuriâ natis eximi debeat, atque idcirco non idem à naturâ instrumentum veluti *Gladium Delphicum* pluribus accommodari usibus, sed singula singulis arbitratur.

Quæro nunc abste cur hoc axioma qualecunque sit ad rem præsentem, quod in aliis omnibus facere soles, applicandum esse non videas? Animam ea facultate præditam quæ motibus excitetur non obscure vidisti, hac facultate comperta, eâ sola contentus esse debes, quoad aliam non quibuscunque ratiunculis oblatam possis admittere, sed argumentis omnino necessariis obtrusam repudiare non possis, Id modo feceris, seipsa qualitatum fuligine mentem absterferis, quippe quas nulla uspiam necessitas coget asciscere. Id autem ut facias non eâ re suadeo quod Axioma illud apud me multum ad persuadendum momenti habeat, cum sit mere Dialecticum non aliqua notione perspicua, verum opinione tantum populari subnixum; sed persuasione tuâ utor, ut qualitatibus saltem ut minùs huc usque necessariis, uti alibi aliis leviori causa soles, carere tantisper velis, quoad earum operam haud ampliùs desiderari posse comperias.

§. 8. Ego vero ita solo motu, & figurâ contentus esse non poterò, ut obfirmato animo qualitates à sensu permovendo rejiciam, nisi res ignotas, quod nuper à me factum memineris, penitusque obscuras esse docuero; rei vero ignotæ operam ad ea quis adbibet, in quibus soli notitiæ quærendæ dat operam? Sin autem aliquid haud ignotum occur-

